

NIEWŁASNY (28) ai

W pisowni rozłącznej (18), w łącznej (10).

e jasne, a pochylone.

sg m N niewłasny (3). ◇ [G niewłasn(e)go.] ◇ I niewłasnym (1). ◇ L niewłasnym (1). ◇ f N niewłasną (2). ◇ G niewłasn(e)j (1). ◇ I niewłasną (1). ◇ L niewłasn(e)j (1). ◇ n N niewłasné (3); - é (1), -(e) (2). ◇ G niewłasn(e)go (3). ◇ D niewłasn(e)mu (1). ◇ A niewłasn(e) (1). ◇ I niewłasnym (1). ◇ pl N m pers niewłasni (1). niewłasn(e) (2). ◇ G niewłasnych (3). ◇ A subst niewłasn(e) (1). ◇ I f niewłasnymi (1). n niewłasnémi (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI w.

1. Niewłaściwy, nieodpowiedni, nie taki jak ma być, niewłaściwie użyty; *improprius* Cn (18) : *SienLek* Vuu2; *BudBib* C; Choć i niewiem czemu łtarczy nie ktorzy *praefens*, czas niniejszy sobie nąd infzy wlubili: dla nie własnego też przełożenia textu Hebrejskiego *fum qui fum*, iestem którym iest: y zás/ *qui est misit me*, 2. Moi. 3. v 14. który iest posłał mię. *CzechEp* 67; *NiemObr* 47, 90.

niewłasny do czego (1): każde lékarstwo/ oławić á omierzić może/ kiedy do choroby niewłasné będzie *Oczko* 12.

W połączeniu szeregowym (1): Zatrudnienie w Pozwie, gdy sie Pozew piŕze słowy wątpliwémi, nie własnými, *Item*, niezwyčajnými. *SarnStat* 753.

W przeciwstawieniu: »niewłasny ... własny« (1): że dzyeli y wyłącza płod nyewłasney żony Hágár/ od płodu własney żony. *GliczKsiąż* B3v; [A ten [Amurat] był przyzwan przedtym ná pomoc od iednego nie własnego Cefárszá Greckiego Cátákufená roku 1363. przeciw własnemu dziedzicowi Cefársztwá Conŕtántinopolŕkiego Paleologowi *StryjKron* 458 (Linde)].

Wyrażenie: »niewłasna(-e) mowa, słowa« [szyk 4:2] (5:1): tám nie tylko ie nie własnými mowými záciamiá gdy więc ono ich Pátrefowie niektorzy/ o grzechách zá ktore Chrífus cierpiał/ po Filozowŕku gadaia *CzechRozm* 222v, *v; Mowy nie własne y piŕmu ś. nieznaíome. *CzechEp* 140 *marg*, 9, 143, 146.

Szeregi: »niedobry i niewłasny« (1): iefli też gánił co/ tedy pewnie nie łamey własney rzeczy przez fię/ ále nie dobre y nie własne iey wzywanie. *CzechRozm* 71.

»niewłasny ani przystojny« (1): Ale tá odpowiedź nie własna/ áni pyzyłtoyna [!] iest. *NiemObr* 133.

»wykrętny a niewłasny« (1): O wykrętnym á nie własným wykłádzie łtátutów. *SarnStat* 52.

»zły i niewłasny« (1): Rumu wtorego odrzucenie to iest złe y nie własne piŕmá ś. wzywanie. *CzechEp* 138 *marg*.

2. Nie swój, obcy, cudzy; *extrarius, improprius, nothus* Cn (7) : ia y łyn twoy Sálomon będzyem zá grzełzniki (to iest niewłasni potomkowie.) *BielKron* 74, 303, 462; *GrzegRóżn* L4; Oćiec z łynem/ brát z brátem/ częłto zá łeb chodzą/ Nie własných obyczáiow łwoich dziecí rodzą. Oćiec będzieli rządzny/ to łyn marnotrawcá *BielRozm* 4; *SarnStat* 774.

Szereg: »własny abo niewłasny« (1): Yefcze też ktemv dvchownemv łádv przyłufłŕe naidovacz y łádzicz własnego abo nie własnego loza i vrodzenia [*de legitimi vel illegitimi tori JanStat* 237]. *ComCrac* 20v.

3. *Przenośnie użyty, metaforyczny; figuratus, tropicus Cn (2) : Tropus. Latine dici potest modus figura, conversio, vel potius motus vel mutatio, Przemienienie/ obrocenie gdy z własnego známionowania ku niewłaŃnemu bywa słowo które przemieniano álbo obrácano. Mqcz 466c, 124c.*

*** Bez wystarczającego kontekstu (1) : Impropius – Nie włafny. Calep 514a.

Synonimy: 1. niepodroźny, nieprzystojny; 2. cudzy, obcy.

Cf **WŁASNY**

TZ